

1973. Allerede som 6-årig kom Michael Jackson med i sine ældre brødres band, Jackson Brothers, der var meget populære i 60'erne og 70'erne. Foto: Andy Sackheim/Globe

1981. Til Oscar-uddeling med en af sine modne veninder, sangerinden Diana Ross. Foto: Ralph Dominguez/Globe

1984. Den paillet-besatte handske er på plads, da Michael Jackson indleder turne på Dodger Stadium i Los Angeles. Foto: Lennox McLendon

Gåden om manden

Michael Jackson sang om 'Man In The Mirror', men først da vrangbilledet i spejlet blev knust, fik verdens mest plagede superstjerne endelig fred.

NEKROLOG

Beat me, hate me/ You can never break me/ Will me, thrill me/ You can never kill me

Michael Jackson: *They Don't Care About Us.*

M

ed udsigt ud over Prags skønhed stod nu Michael Jackson på det sted, hvor en statue af den russiske diktator Stalin tidligere havde raget 30 meter op. Ganske vist var det nye kunstværk 'opført' i plastik, som det sig vel hør og bør for Kongen af Pop, og kun en tredjedel så stort. Men alligevel. I Letna-parken over Tjekkoslovakiets hovedstad, hvor Michael Jackson skulle indlede sin europæiske turne i 1996, var paradigmeskiftet gennemført.

ERIK JENSEN
MUSIK-
REDAKTØR

Mens alle de andre bizarre fænomener var med til at give Michael Jackson et gådefuldt og sært image, var rapporterne om misbrug af børn naturligvis ødelæggende for det glansbillede af den musikalske perfektionist, der møjsommeligt var søgt opbygget

Kommunismen og dens symbolske spydspidser var revet ned og kørt på lossepladsen for at give plads til kapitalismens største ikon, Pepsi-Colas musikalske reklamesøjle, Michael Joseph Jackson. Og journalister fra hele kloden, inklusive mig, var inviteret til at overvære og beskrive transformationen.

Efter koncerten i parken i Prag var der naturligvis hof for The King of Pop med pladeselskab, verdenspressen og byens nye, borgerlige spidser i et stort telt. Mens direktører for Sony Music talte og hyllede guldflugten, krøb Michael Jackson sammen i et hjørne af salen, omgivet af børn, som han ivrigt talte med og krammede, uanfægtet af talerne. Så undselig, som vilde manden fra plastikstatuen udenfor i Letna-parken egentlig helst bare forsvinde væk fra de voksnes åsyn. For at lege gennemleg med de andre børn.

Børnene og Michael. I tæt, fysisk nærvar. Et forunderligt syn, jeg aldrig glemmer. Fordi det virkede, som om voksne

Jackson slet ikke var klar over dybden og alvoren i de anklager, der allerede i 1993 var kommet frem om, at han havde udnyttet mindreårige seksuelt. Anklager, der lagde sig lunt til rette i den anonyme rygtestrøm om Michael Jackson, der siden voksede sig til en rasende flod i medierne for til sidst at skylle ham selv og det musikalske mesterskab væk. For tilsyneladende blot at efterlade en smeltet plastikstatue af Wacko Jacko. Manden, der har betydet det samme for den sorte musik og moderne pop som Beethoven og Bach for den klassiske musik, endte forhånet og forvrænget til ukendelighed som Tossen i Den Globale Landsby.

Ikke siden budskabet om Elvis Presleys død i 1977, der sendte mig, en vestjysk teenager, på ensom sørgemarch ud over de flade marker, har jeg været så trist over budskabet om en musikalsk sværvægters død. Ikke fordi jeg på den måde havde personlige følelser involveret i Michael Jackson. Den gådefulde sorte mand, der både ville være hvid og dreng, forekom alt for uvirkelig og gådefuld til, at man længst inde i hjertet kunne holde af ham. Men I guder, hvor kunne man have ondt af ham.

Fordi den historie, der begyndte så fantastisk for at ende i berømmelsens forgyldte, men fordømt omsomme bur, er så endeløst sørgelig. Så trist, som det udpinte, magre, slidte og nedbrudte menneske, vi på det seneste har set billeder af i skikkelse af en tydeligt pint og plaget Michael Jackson. En moderne Messias i medieverdenen, der ofrede sin musikalske genialitet på at gøre det jordiske liv lettere for alle andre for som tak at blive stemplet som en freak, en menneskelig vanskabning, i sladderens fordømmende cirkus.

En logisk stempling for tandhjulene i mediemaskinen. Men en moderne stening for dem, der er i stand til at se, at der bag enhver celebritet, enhver hyldet eller hånet skæbne, gemmer sig noget så skrøbeligt som et menneske.

Frontfigur på 8. år

Født og opvokset i ekstrem fattigdom i Gary i staten Indiana i en sort familie med mange munde at mætte lå det ikke i kortene, at den lille krøltop skulle blive verdens bedst sælgende pladekunstner nogensinde. Men sammen med sine ældre brødre havde lille Michael et særligt talent for at synge, spille og danse. Allerede i 1964 kom han med i brødrebandet Jackson Brothers, som han i en alder af blot 8 år blev frontfigur for.

Ikke alene skulle drengen vænne sig til at tage det kolossale spring fra de små kår i barndomshjemmet, hvor hans far, Joseph Jackson, konstant misbrugte ham med tæsk, hån og fornædelse, og til koncertsale, fulde af skrigende piger, han måtte også affinde sig med at vokse op i offentlighedens konstante søgelys. Nogle kontraster så groteske, at den såvel fysisk som psykisk spinkle dreng aldrig overvandt det traume, den tidlige berømmelse gav ham.

Sammen med sine brødre, der udgav plader på det legendariske pladeselskab Motown i Detroit, lærte Michael Jackson soulmusikken at kende. På Motown hyllede man det princip, at musikken skulle være glad, dansabel og optimistisk. Et dogme, Michael Jackson, tog med sig ind i den solokarriere, der for alvor blev løftet i gang, da han mødte sin musikalske sparringspartner og mentor, produceren Quincy Jones, under indspilningerne af musicalfilmen 'The Wiz' med en af den unge mands modne veninder, sangerinden Diana Ross.

Bro mellem sorte og hvide

Sammen skabte Jones og Jackson en bro mellem det sorte og hvide USA uden side-stykke, indtil Barack Obama tog fat med et politisk håb og en optimisme, som netop tangerede atmosfæren i Michael Jacksons musik. Mesterværkerne 'Off The Wall', 'Thriller' og 'Bad' var netop båret af et overskud og en optimisme, der fik det hvide musikpublikum kloden rundt til at stige på den modernisering af den sorte soul, der var det musikalske udgangspunkt.

Med stramme beats, melodisk perfektionisme og knivskarp lyd peppede Jackson og Jones soulmusikken op med så stor elegance og friskhed, at klassikerne stadig lokker folk mod dansegulvet. Og lyder nøjagtig lige så glansfulde, saftspændte og forførende, som da Michael Jackson indspillede dem. Med den uskyld i behold, der gør sangene tidløse. Michael Jackson var en så eminent komponist og sanger, at han ikke behøvede at tvære rundt i sex for at gøre sin musik æggende. Han kunne nøjes med antydninger på en måde, der er fortid i vore dages mere eksplícitte popunivers.

Et popunivers, hvor Michael Jackson til gengæld stadig fylder ekstremt meget. Store stjerner som Usher, Justin Timberlake og Black Eyed Peas står i stor musikalsk gæld til The King of Pop. Og det bedst sælgende danske album sidste år,

BLÅ BOG MICHAEL JACKSON

Michael Joseph Jackson blev født 29. august 1958 i Gary, Indiana, som det syvende af ni børn. Hans far, Joseph, arbejdede på det lokale stålværk, og moderen Katherine var hjemmegående. Han blev strengt opdraget med fysisk og psykisk afstraffelse i et hjem, præget af Jehovas Vidners tro. **Kom** som 6-årig med i sine ældre brødres band, Jackson Brothers. Brødrene fik kontrakt med det legendariske pladeselskab Motown i Detroit og var nogle af 60'ernes og 70'ernes mest populære sorte artister.

Indledte i 1971 sin solokarriere. Sideløbende med livet i Jackson Brothers indspillede han pladerne 'Got to Be There' (1972), 'Ben' (1972), 'Music and Me' (1973) og 'Forever, Michael' (1975).

Slog igennem med albumet 'Off The Wall' i 1979. Pladen var produceret af orkesterlederen og produceren Quincy Jones, som den unge Jackson mødte under indspilningerne af film musicalen 'The Wiz'. Senere fulgte verdenshistoriens næstmest solgte album, 'Thriller' (1982), 'Bad' (1987), 'Dangerous' (1991), 'HIStory' (1995) og 'Invincible' (2001).

To gange blev han indlemmet i The Rock and Roll Hall of Fame, han var i Guinness World Records som den mest succesrige kunstner gennem tiderne, modtog 13 Grammy Awards, havde 13 singlehits på toppen af de amerikanske hitlister, mere end nogen anden mandlig kunstner nogensinde.

Slog sig i sit store årti, 80'erne, op som en af de første musikere, der forstod at bruge den nye video-tv-kanal, MTV, optimalt. Han fik store filminstruktører som Martin Scorsese og John Landis til at instruere videoer til sine titelsange 'Bad' og 'Thriller' og var en vigtig årsag til MTV's store gennembrud.

Brugte også i sine koncerter det visuelle med gennemkoreograferet dans og shownumre. Han opfandt sin egen moonwalk og gjorde stor tykke med sine robotagtige bevægelser, hvide handsker og dansetrin.

Var gift to gange – med Lisa Marie Presley 1994-1996 og sygeplejersken Deborah Jeanne Rowe 1996-2000. Med sidstnævnte har han børnene Michael Joseph Jackson Jr. og Paris Michael Katherine Jackson, mens Prince Michael Jackson II er født af en ukendt (ruge) mor.

Karrieren blev i høj grad ødelagt af de rygter, der fra slutningen af 1980'erne begyndte at køre om forsøg på at blive hvid og et bizart privatliv, der gav ham tilnavnet 'Wacko Jacko'. I 1993 blev Michael Jackson for første gang omtalt i forbindelse med seksuelt misbrug af børn, og i 2003 sigtede staten Californien ham for seksuelt misbrug, og en langvarig retssag fulgte. Selv om den endte med pure frifindelse af Michael Jackson, var karrieren ødelagt og økonomisk ruin truede.

Først i år var han klar til comeback med 50 planlagte koncerter i London under titlen 'This Is It'. De nu aflyste koncerter har udløst et nyt, uafklaret kaos.

debuten fra X Faktor-vinderen Martin, var såmænd en renlivet videreførelse af Michael Jacksons stil, skabt af to af de mest ihærdige danske disciple i hans skole, komponisterne og producerne Remee og Thomas Troelsen.

Men Michael Jackson, der slog igennem samtidig med den nye tv-kanal med musikvideoer, MTV, var klar over, at en moderne popstjerne ikke bare kunne nøjes med musik. Tiden var blevet visuel, og der skulle show og billeder til. Det kom der i den grad gennem de koreograferede koncerter, Michael Jackson skabte om til regulære show med sin selvopfundne dans, moonwalk, og ved selv som solist at gå ind i showet med fuld fysik. På den måde blev han fornyet af koncertformen og skabte et stort følge af børn og unge, der forsøgte at efterligne hans nærmest grafiske bevægelser.

Billederne fik Michael Jackson store filminstruktører som Martin Scorsese og John Landis til at skabe i ekstremt opfindsomme, filmiske musikvideoer, der takket være MTV blev begivenheder i sig selv. Firserne tilhørte i den grad Michael Jackson og de to andre popikoner fra samme talentfulde årgang 1958, Madonna og Prince.

Ingen vej tilbage fra Neverland

For at runde sit gyldne årti, 80'erne, af indfriede Michael Jackson sin drengedrøm og købte i 1988 sin egen forlystelsespark i form af ranchen med navnet 'Neverland' i Californien. Et navn, der skulle vise sig at få symbolsk betydning for sangeren, hvis yndlingsfigur ikke for ingenting var Peter Pan. Ynglingen, der nægtede at blive voksen og netop levede sin evige barndom på øen Neverland.

Nogenlunde samtidig med købet af ranchen begyndte rygterne om, at Michael Jackson gradvist forsøgte at gøre sig hvid ved at nedlægge sin prominente afrofrisur, operere næsen smallere, blege sin hud med pigmenter og meget andet godt at køre på permanent rotation i verdens medier. Derudover skulle denne mærkelige mand sove dels i et itelt, dels sammen med sin bedste ven, chimpansen Bubbles.

Senere fulgte de mere ubehagelige overleveringer om, at Jackson også havde mindre gæster, børn, til at sove i sin seng. I 1993 blev han første gang anklaget for seksuelt misbrug af børn, og rygtestrømmen stoppede aldrig igen, selv om Jackson i første omgang reddede sig fra konkrete anklager ved at betale et eksorbi-

Kasper Winding, musiker og producer

»Han har betydet rigtig meget både socialt og for hele musikbranchen. Jeg boede i New York, da 'Off the Wall' udkom, og det var en hel ny stil dengang. Han mixede stilarter som soul og disco, der ellers havde været separerede, men han var også den første sorte entertainer, der blev så stor blandt hvide. Han var verdens første totalartist, som både kunne synge, danse og komponere, og jeg synes heller ikke, der har været nogen siden. Jeg tror ikke, at folk ved, hvor svært det er at gøre det, han gør«. (dima)

Bent Fabricius-Bjerre, pianist og komponist

»Jeg lyttede meget til ham i den periode, hvor han arbejdede sammen med Quincy Jones. Ham kendte jeg virkelig godt, han boede nogle år i Sverige og lavede mange plader for os på Metronome. Han var jo jazzmand, og jeg kunne godt lide, at han tilføjede Michael Jacksons numre noget jazz, nogle specielle fraseringer. Det var flot. Jeg var til alle Michael Jacksons koncerter i København, og jeg kan især huske den på Gentofte Stadion, hvor han kom flyvende ind på scenen i en eller anden gondol. Det var enormt«. (fab)

Anne Linnet, musiker

»Jeg befandt mig i New York, da 'Billie Jean' udkom, og rundt på diskotekerne i byen spillede de den nærmest på repeat for fulde gardiner. Den sang har altid betydet noget særligt for mig. Michael Jackson var hamrende dygtig på en scene. Han formåede at føre Motown ind i en ny tid, hvor han blandede det med techno i det dansante popdiscounivers. Det føltes som en helt ny musikalsk udvikling, da han kom frem i starten af 80'erne. Han tog musikken ind i den urbane kultur og havde fokus på det mærkelige adrenalinpumpende univers«. (dima)

As Øland, modeekspert, trendbureauet Look Book

»Stilmæssigt har han altid været foran og har haft sin helt egen stil – på godt og ondt. Eeks. var han en af de første til at forandre sig selv med plastiske operationer, hvilket jo gik helt galt. Hans voldsomme look fra 'Bad'-tiden med læder, lynlåse, spænder og den hvide T-shirt er et klassisk look, der er fremme igen. Hans militærstil med uniformsjakker var måske samfundskritisk ment og noget med hans barndom, men jeg tror lige så meget, det var en hyldest til Beatles. Han opkøbte rettighederne til deres musik«. (gies)

1988. 80'erne var det store årti for The King of Pop, han udgav nogle af sine hovedværker og turnerede verden rundt. Her er vi i Hamburg. Foto: Hardy Schiffler/DPA

1992. Michael Jackson besøgte Danmark tre gange. Første gang var på Gentofte Stadion, hvor dette foto er taget. Foto: Ole Buntzen

1993. En Michael Jackson-koncert er også et danseshow med Jackson selv i front. Her under en kortvarig gæstetoptræden ved Super Bowl i Californien. Foto: Rusty Kennedy/AP

i spejlet er løst

tant beløb til den berørte familie.

Mens alle de andre bizarre fænomener var med til at give Michael Jackson et gådefuldt og sært image, var rapporterne om misbrug af børn naturligvis ødelæggende for det glansbillede af den musikalske perfektionist, der møjsommeligt var søgt opbygget.

Det hjalp ikke, at Michael Jackson to gange blev gift, første gang med Lisa Marie Presley, datter af selveste Elvis Presley, og anden gang med sygeplejersken Deborah, med hvem han har to af sine tre børn.

Påstandene om pædofili fik nyt liv gennem den britiske tv-dokumentar 'Living with Michael Jackson' i 2003, hvorefter Michael Jackson endelig blev sigtet af anklagemyndigheden i Californien for seksuelt misbrug af børn. Gennem en lang retssag i Santa Maria i Californien blev Michael Jacksons liv udstillet i medierne.

Under retssagen forekom sangeren selv syg og mentalt ufokuseret. Han mødte op i retten i pyjamas, måtte nærmest bæres ind og tabte sig gennem de lange måneder. Men Jacksons kendte venner fra musik og medier bakkede ham op som vidner i en sag, der syntes at krakelere på grund af mangel på netop troværdige vidner fra en blodtørstig anklager.

13. juni 2005 kunne Michael Jackson imidlertid triumfere, da han blev frikendt for alle anklager. Retssagen virkede mest som en families forsøg på at score den store gevinst ved at anklage et ikon med et blakket ry for pædofili.

Trods frikendelsen havde retssagen og anklagerne stor betydning for Michael Jackson. Kongens imperium var på fallitens rand. Han måtte sælge 'Neverland', stille karrieren på standby og selv søge tilflugt hos sheik Abdullah i Bahrain. Først i

år skulle The King of Pop have genindtaget sin trone ved 50 planlagte koncerter i Londons O2-Arena under mottoet 'This Is It' med start 13. juli.

En koncertrække, der, som titlen antyder, snarere lignede et brændende ønske om at kunne trække sig tilbage til musikalsk førtidspension med æren nogenlunde i behold og lidt penge på bunden af den tomme pengeskisse end et ambitiøst forsøg på at gøre comeback. Tanken om at udgive nye, uskyldrene popsange forekom umulig for en mand, der var mærket af skammens værste anklage: pædofili. Selv om rygter vil vide, at Jackson havde indspillet i hvert fald dele af et comeback-album ved sin død.

Elvis og Michael

På grund af Michael Jacksons vakkende helbred med smerter i ryg og hofte, der

udløste et stort forbrug af smertestillende medicin, var der imidlertid konstante spekulationer om, hvorvidt koncerterne ville blive gennemført.

I det hinsides kan The King of Pop nu møde The King of Rock, Elvis Presley, i en duet udtænkt i himlen. Mødet mellem de to store stemmer i amerikansk pop og rock fandt aldrig sted, fordi Presley døde et par år, før Jackson slog igennem. Men alligevel synes deres skæbner så forbundne.

Elvis og Michael. To fattige drenge fra landet, der i kraft af et uhyrd talent trodsede de forudbestemte skæbner og hver for sig blev personificeringen af den amerikanske drøm. For senere begge at ende i Amerikas værste mareridt, berømmede og elskede af masserne, men ensomme og isolerede midt i rygtestrommen.

I 1950'erne gjorde Elvis den sorte musik hvid og skabte rock'n'roll. I 80'erne opdaterede Michael Jackson den sorte soul og fik de hvide til at elske den.

16. august 1977 døde Elvis Presley af et hjertestop, formentlig som følge af en overdosis medicin, på sit toilet i Graceland. Lige siden har hans plader hørt til de bedst solgte i verden.

25. juni 2009 døde Michael Jackson, formentlig af et hjertestop, i sit lejede hus i Bel Air i Los Angeles. Allerede i går solgte hans plader sig til topplaceringer på de amerikanske hitlister igen.

Kongerne er døde, men musikken spiller. Sådan er den uhyggelige logik i showbusiness, den ubarmhjertige branche, der kronede og aflivede Elvis og Michael. På det berømmelsens alter, som måske ikke er den hellige gral, men det højeste, vi moderne mennesker kan nå.

Hvis der er en lære om kongernes fald, er det, at der findes andre værdier at stræbe efter. Alt det kan Michael Jackson være fuldkommen ligeglad med nu, hvor gåden om den mystiske og mærkelige dreng Michael er løst.

Den forandring til det bedre, Michael Jackson selv sang om i 'Man In The Mirror', kunne desværre først indfinde sig, da spejlet og (vrang)billedet af manden i det blev knust.

erik.jensen@pol.dk

I'm Starting With The Man In The Mirror/
I'm Asking Him To Change/ His Ways And
No Message Could Have Been Any Clearer/
If You Wanna Make The World A Better Place/
Take A Look At Yourself, And Then Make
A Change.

Michael Jackson: Man In The Mirror.

MICHAEL JACKSON MESTERVÆRKERNE

Især tre album cementerede Michael Jacksons position som The King of Pop.

Off The Wall (1979).

♥♥♥♥♥

Albummet var det femte soloudspil fra Michael Jackson, men det første i samarbejde med produceren Quincy Jones. Duoen forlod den mere traditionelle soulmusik, Jackson havde dyrket både som solist og i samspil med sine brødre. På pladen blandedes soul med disco, funk, blød rock, jazz og pop i en stram, lækker og indbydende produktion. Resultatet var overvældende. Sange som 'Don't Stop 'Til You Get Enough' og 'Rock with You' blev massive hits og 21-årige Michael Jackson var ved at træde i karakter som verdensstjerne.

Thriller (1982).

♥♥♥♥♥

Indtil for nylig var albummet det bedst solgte i verden med et estimeret salg på mellem 100 og 109 millioner eksemplarer. P.t. vurderes et greatest hits-album med The Eagles dog at have solgt bedre. Stilmæssigt fortsatte Michael Jackson, hvor 'Off The Wall' slap med en opdatering og den sorte soulmusik. Men denne gang var teksterne mere modne og prægede af temaer som paranoia og overnaturlige fænomener. Herfra stammer nogle af Michael Jacksons mest effektive og elegante klassikere som 'Billie Jean', 'Beat It' og titelnummeret. Pladen fik hele 8 amerikanske Grammy'er.

Bad (1987).

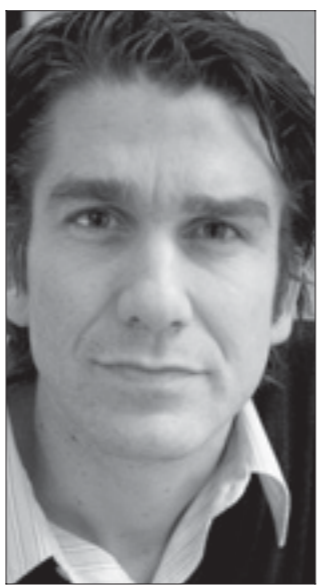
♥♥♥♥♥

Albummet har til dato solgt over 30 millioner og blev endnu en triumf for Jackson, der selv havde skrevet 9 ud af de 11 sange og kunne glæde sig over, at 5 af dem blev nummer 1 på den amerikanske hitliste. Rent musikalsk var albummet en videreudvikling af de to forgængere, men rent imagemæssigt forsøgte Michael Jackson at fjerne sig lidt fra det barnagtigt uskyldige ved at erklære sig selv som 'Bad'. Ud over titelnummeret bød pladen på klassikere som 'Dirty Diana', 'The Way You Make Me Feel', 'Man in the Mirror' og 'I Just Can't Stop Loving You'. (e-je)

Camille Jones, musiker

»Han er nok grundessensen af, hvorfor jeg laver musik. Han er min musikalske opvækst. Da der var premiere på hans 'Thriller'-video i 1983, skulle den sendes i tv, og jeg måtte ikke se den for mine forældre, fordi den var for uhyggelig. Jeg tudede og tudede og fik til sidst lov at se den. Og ganske rigtigt havde jeg mareridt i tre uger bagefter. Senere, da jeg var 14-15 år, skulle han spille i Göteborg, hvor mig og en veninde lejede en minibus, fyldte den med fans og hyrede en chauffør til at køre os derop. Og det er jeg simpelthen så glad for i dag«. (gies)

Nikolaj Koppel, musikchef i Tivoli

»De store album for mig er 'Thriller', 'Bad' og 'Dangerous' – som jeg synes er et undervurderet album. Jeg har altid lyttet meget til pop og rock, og Michael Jackson og Prince har stået som de største ledestjerner på de områder. Med Prince et mulehår foran i min bog. Men man kommer ikke uden om, at 'Thriller' er verdenshistoriens største album. Det er så helstøbt og fantastisk og velproduceret og melodisk. Alt lykkes. Også rent visuelt. Hvis der eksisterer en milepæl inden for musikvideoer, så er det 'Thriller'. (fab)

Chris Minh Doky, bassist, komponist og producer

»Jeg hørte ham, længe inden jeg begyndte at spille bas. Det var dengang med Jackson 5, og hvor jeg bare tænkte: Hold kæft, en fed timing. Den måde, han lå på rent rytmisk ... det er lige så fedt for mig at høre ham som at høre Sinatra eller Nat King Cole. Han havde det, jeg kalder jazzånden: at man kan se musikken opstå foran sig. Når han sang, så var man med på sidelinjen og så blomsten gro. Og da jeg så begyndte at spille bas, spillede jeg alle hans numre. Han har betydet virkelig meget for mig«. (fab)

Henrik Vibskov, designer og musiker

»Jeg er vokset op i 80'erne, hvor han sammen med Prince og Madonna var det helt store. Da jeg var teenager, prøvede vi hele tiden at efterligne hans særlige bevægelser, når vi dansede. Han havde en helt særlig evne til at komponere sange og skabe sit eget særlige univers. Jeg tror, at han i høj grad har været med til at åbne en masse døre for folk, der er anderledes, for med sin spøjse identitet har han været med til at give plads til andre signaler end de gængse, selv om han også har oplevet den grimme side af fame«. (dima)

Foto: Sara Galbati

Foto: Jens Dressing

Foto: Rasmus Bæster

Foto: Miriam Dalsgaard